

82-3

С48

Твірчість

М. Михайлук

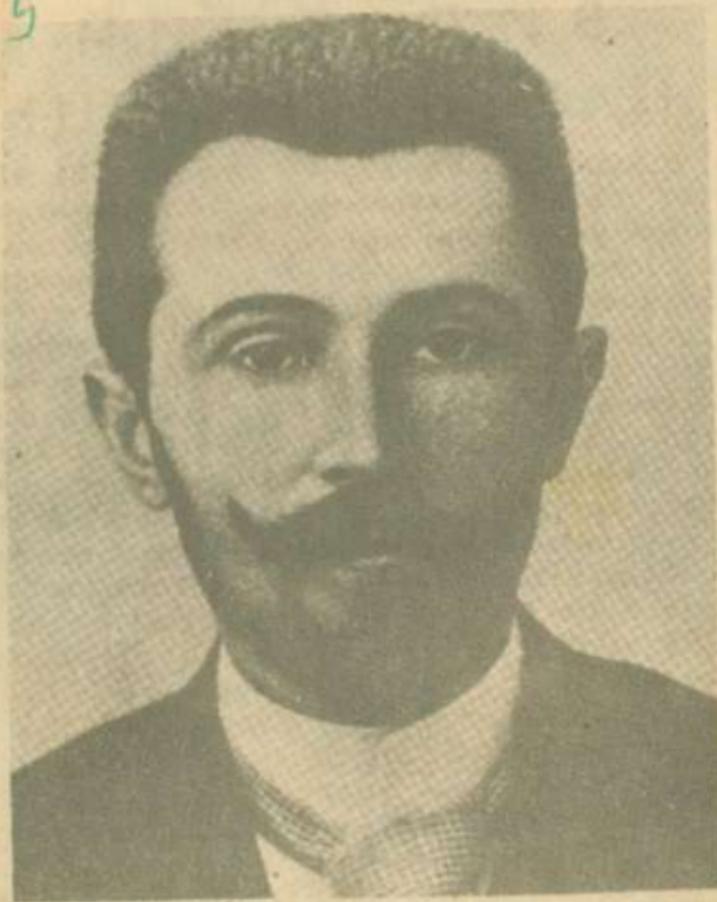
М. Михайлук

29.5. 1991 р.

2004
ER
2019

K12

2

Володимир ГНАТЮК.

ВИДАТНИЙ НАРОДОЗНАВЕЦЬ

Володимир Михайлович Гнатюк [09. 05. 1871 — 06. 10. 1926] належить до тих великих постатьї української культури, які є не тільки гордістю й красою нації, але й становлять золотий фонд європейської і вселюдської духовної скарбниці. Його ім'я стоїть в одному ряду зі славетними іменами своїх соратників і приятелів: Івана Франка й Михайла Грушевського, Михайла Коцюбинського і Лесі Українки, Михайла Павлика і Василя Стефаника, Гната Хоткевича і Олександра Олеся, Агатангела Кримського і Федора Вовка, Миколи Лисенка й Філарета Колесси... Творчі зв'язки тримав він і з лодвіжниками культурно-просвітницького руху на Закарпатті: Ю. Жатковичем, О. Митраком, М. Врабелем, Ю. Ставровським-Попрадовим, Г. Стрипським, І. Панькевичем та ужгородською «Просвітою» в цілому. Професійні інтереси в'язали його зі славетними європейськими вченими О. Кольбергом, Ф. Ржегоржем, І. Полівкою, І. Шишмановим, О. Шахматовим, Г. Костельником та іншими.

Бібліотека Тернопільського
національного педагогічного
університету ім. В. Гнатюка

733511

Доля присудила йому недовге, до того ж нелегке, життя: від дитинства й до смерті — постійна матеріальна скрута, а з тридцяти двох років — ще й тяжка недуга. Та він не нарікав на долю, а працював, працював одержимо, завзято, на межі людських можливостей, відчуваючи, мабуть, що довго літувати йому не судилося...

Напоєний піснями і казками рідного Велесніва, що біля містечча Монастириська на Тернопільщині. В. Гнатюк упродовж усього життя натхненно і вперто збирав перлинни усної народної творчості, сумлінно досліджував їх і щедро видавав.

Він був не тільки видатним фольклористом і етнографом, але й талановитим видавцем, публіцистом, мовознавцем і перекладачем, популяризатором української літератури і громадським діячем. Вражас кількість опублікованих праць, статей і рецензій вченого [на сьогоднішній день їх виявлено 1340]. Тільки видана за його життя, записана ним усна народна творчість становить понад 4 тисячі друкованих сторінок. Понад одну тисячу друкованих сторінок складають етнографічні матеріали.. Та справа не тільки і не стільки в кількості, а, в першу чергу, у високій науковій вартості його публікацій.

В. ГНАТЮК і О. МАЙКОВСЬКА [1893 р.]

Справжній науковий і громадянський подвиг здійснив В. Гнатюк, досліджуючи життя, культуру та побут русинів-українців Угорської Русі [яку він часто називає також Угорською Україною, Закарпатською Україною]. У 1895 — 1903 роках [з перервами] він здійснив на Закарпатті шість експедицій [території нинішніх Закарпатської області УРСР, Пряшівщини Східнословачького краю ЧСФР та югославської Воєводини]. У 1895 році маршрут експедиції пролягав через села Міжгірського і Хустського районів, розташовані вздовж течії Ріки, у 1896 р. — у села Стройно, Дусино, Керецьки Свалявського, Кушниця, Бронька, Довге, Заднє, Луково, Імстичево, Великий Раковець Іршавського районів, Севлюш; у 1897 р. — у Бачку [Бач-Бодрогський комітат] — поселення Керестур, Коцур, Дюрдево, Старий Вербас, Новий Сад; у 1899 р. — в Земплинський [село Чертіжне], Шариський [села Шамбронь, Вишній Свидник, Кружльова, Мальцово], Списький [села Сулино, Великий Липник, Орябино, Літманова, Якуб'яни, Кремпас] комітати; у 1903 р. — в Чанадський комітат [Південна Угорщина] — села Семлак, Німецький Перег, Нір-Ачад, Ейр-Шендлі. Зібраний величезний за обсягом матеріал склав шість

об'ємних томів «Етнографічних матеріалів з Угорської Русі», опублікованих у 1897 — 1911 рр. в «Етнографічному збірнику» Наукового товариства імені Шевченка у Львові. Їх зміст складають легенди, новели, казки, байки, оповідання про історичних осіб, анекdotи, пісні, спогади. Вражає не тільки обсяг зібраних матеріалів, але й сумлінна паспортизація і стеноографічно точний запис народної творчості. Таких точних записів з-поміж українських фольклористів і етнографів не робив ніхто.

Даючи оцінку заслуг В. Гнатюка щодо збору і дослідження закарпатоукраїнських фольклорно-етнографічних матеріалів, видатний фольклорист, композитор і музикознавець Філарет Колесса відзначив: «Цими «Матеріалами» й розвідками Гнатюк, можна сказати, відкрив Закарпатську Україну для українського громадянства й української науки, він дав змогу вперше пізнати не тільки багатство народної творчості на українському Закарпатті, але й поклав основу для вивчення тамошніх українських говірок та зібрає найважніші дані до роз'яснення спірного питання про українсько-словацьку межу і взагалі про розселення закарпатських українців та їх взаємини з сусідніми народами. Це

одно з найважливіших досягнень В. Гнатюка, його найбільша заслуга».

«Етнографічні матеріали з Угорської Русі» охоплюють понад 1700 сторінок друку і містять 485 зразків прозового фольклору та 583 пісні і є на сьогодні непереєршеною збркою закарпато-українського фольклору. Водночас вони є цінним джерелом для дослідження діалектів та інших ділянок народної культури українців Закарпаття. Якщо врахувати, що всі експедиції на Закарпатську Україну вчений здійснив за власні кошти, стане очевидною його подвижницька праця.

Під час останньої експедиції (1903 р.) в області Банату В. Гнатюк простудився, захворів на сухоти і стан його здоров'я з тих пір не дозволяв працювати на повну силу. Але, не зважаючи на підступну хворобу, вчений і надалі проводив плідну дослідницьку, видавничу і громадську роботу. Він працював секретарем Наукового товариства імені Шевченка, очолював етнографічну секцію і був членом філологічної секції цього Товариства, секретарем «Українсько-руської видавничої спілки» та редактором «Літературно-наукового вісника».

За видатні заслуги перед Закарпатським краєм 13 червня 1921 року В. Гнатюк був обраний почесним членом товариства «Про- світа». У відповідь на обрання його дійс-ним членом «Просвіти» вчений вже 18 червня 1921 року пише листа секретарю То-вариства І. Панькевичу, в якому відзначає: «Прошу передати від мене товариству «Про- світа» в Ужгороді щиру подяку за таке визначення моєї скромної праці. Жалую дуже, що тяжка, довголітня хвороба від-тягнула мене від продовження праці над Угорською Україною та не позволила мені здійснити того плану, який я колись уклав собі, будучи здоровим. Надіюся, однаке, що мої плани, доповнені й розширені, ви-конають уже самі тамошні уродженці. Нез- мірно тішуся, що для Угорської України минув довгий період вегетовання та настав новий, що вілле в ней правдиву націона-льну струю життя. Я тепер спокійний за її будуччину, бо вона вже не загине для нашої нації».

Незадовго до смерті В. Гнатюк був обра- ний академіком АН УРСР. Та більшим за це визнання була всенародна шана.

Народний з плоті і крові не тільки за походженням, але й за характером і нас-

лідками своєї праці, ставлення до простих людей, міцний духом і щедрий серцем — таким він залишається у пам'яті нащадків.

Про В. Гнатюка на Україні написано не-багато, це ж стосується і видання його праць. У свій час у Києві вийшла монографія М. Яценка про фольклористичну діяльність вченого, а також збірник його вибраних праць про народну творчість і збірку пісень у записах В. Гнатюка. Значно більше зроблено у цьому плані зарубіжними вченими та видавництвами. У Парижі вийшли дві монографії відомого вченого професора Миколи Мушинки з Пряшева: про взаємини В. Гнатюка із Закарпаттям та про його фольклористичну, літературознавчу і мовознавчу діяльність, а також перевидано працю В. Гнатюка про Науксве товариство імені Шевченка. У Нью-Йорку вийшов збірник його праць з фольклористики, а у Новому Саді (видавництво «Руске слово») — п'ять томів «Етнографічних матеріалів з Угорської Русі». Канадський інститут українських студій в Едмонтоні видав повну бібліографію праць видатного народознавця, яка нараховує 1340 позицій. У Пряшеві перевидано збірник

казок В. Гнатюка, записаний у селах Східної Словаччини, а один з томів «Науково-збірника музею української культури у Свиднику» присвячено пам'яті вченого.

На жаль, ми, закарпатці, не можемо похвалитися бодай одною солідною працею про В. Гнатюка, або виданням його творів. Майже невідомий він широкому загалові, і просто невідомий молоді і школярам. Це — наш сором, який пектиме наше сумління доти, доки не спроможемося віддати йому належну шану.

Пропонована бібліографія праць В. Гнатюка про Карпатську Русь-Україну підготовлена проф. М. Мушинкою, який відгукнувся на прохання Ради товариства «Просвіта», за що складаємо йому сердечну подяку. Складена бібліографія за хронологічним принципом і нараховує 110 друкованих праць вченого з фольклористики, етнографії, мовознавства, літературознавства, національних питань.

Цей скромний дар товариство «Просвіта» присвячує 120-им роковинам з дня народження В. Гнатюка — Людини, Громадянину, Вченого — з надією, що знайомство з його доробком пробудить у на-

ших людей щирі патріотичні почуття, спонукає до активної праці на ниві народної культури.

П. ФЕДАКА,
голова товариства «Просвіта»,
кандидат історичних наук.

Серед рідних і знайомих в Криворівні.
1910 р.

1. Дещо про Русь Угорську// Радикал.
— Львів, 1895. — № 2. — с. 14—19; — № 3. с. 26—30.
2. І ми в Європі /Протест галицьких русинів проти мадярського тисячоліття) // Жите і слово, — Львів, 1896, т. V, кн. I.—с. 1—9 (в співавторстві з І. Франком).
3. Юрій Жаткович //Діло. — Львів, 1896. — № 263. — с. 1—2.
4. Етнографічні матеріали з Угорської Руси (т. I. Легенди і новели) //Етнографічний збірник, т. III. — Львів, 1897. — с. XX+236.
5. Угороруські новини // Жите і слово. — 1896, т. VI, кн. II, с. 124—130.
6. Угроруська мізерія // Жите і слово — 1897, т. VI, кн. I, с. 46—62.
7. Угроруські календарі // Жите і слово. — 1897, т. VI, кн. IV. — с. 239—335.
- 8' Світлі духи на Угорській Руси // Буковина—Чернівці, 1897, — №№ 80, 87, 88.
9. Темні духи на Угорській Руси // Буковина—Чернівці, 1897, — №№ 80, 87.
10. Recz. Andrzeja Kucharshiego relacyja naukowe i podrózni do slowacyi (Szczecinu) 1827 roku («Lud». 1896, с. 1—5).

// Записки наукового Товариства ім. Шевченка (далі ЗНТШ). — т. ХХ. — 1897. — кн. VI. — с. 35—38.

11. Етнографічні матеріали з Угорської Русі, — т. II (Казки, байки, оповідання про історичні особи, анекдоти) // Етнографічний збірник. — т. 4. — 1898. с. XIII+254.

12. Руські оселі в Бачці (в Полудневій Угорщині) // ЗНТШ. — 1898. — т. XXII кн. — II. — с. 1—58.

13. Ответ г. Сабову на его критику «Етнографічного збірника» № III // Листок (І/У). 1898. — № 9. — с. 100—105; № 10 (5/У). — с. 117.

14. Рец. Dr. Raimund Friedrich Kaindl. Aus der ungarischen Marmarosch. Volkswirtschaftliche Skizze (Beilage zur Allgemeinen Zeitung, München, 1898, № 50) // ЗНТШ. — т. XXIV. — 1898. — кн. VI. — с. 45—51.

15. Рец. O. Broch. Zum Kleinrussischen in Ungarn (»Archiv F. sl. Philologie«, т. XVII). // ЗНТШ. — т. XIV. — 1896. — кн. VI. — с. 37. та т. XXVI. 1898, кн. VI, с. 31.

16. Хроніка і бібліографія (Рец. на ж. «Листок», «Наука» і «Неділя») // Літера-

- турно-науковий вісник (далі ЛНВ). — 1898.
— кн. V. с. 132—140.
17. Rusini v Uhrach // Slovansky prehled.
— Прага. — 1898. — № 5. — с. 216—220;
№ 9. — с. 418—427.
18. Переднє слово (до збірника галицько-
руських анекдотів) // Етнографічний збір-
ник. — т. VI. — 1899. — с. I—XII.
19. Причинок до історії зносин галицьких
і угорських русинів // ЛНВ. — 1899. — т.
VII, кн. IX. — с. 162—178.
20. Число русинів на Угорщині // ЛНВ.
— 1899. — кн. VI. — с. 199—200; Буко-
вина. — 1899. — № 67. — с. 1—2.
21. Нова збірка угро-руських пісень
// ЛНВ. — 1899. — кн. X. — с. 39.
22. Польські рецензії на видання нашого
Товариства // ЛНВ. — 1899. — кн. X. —
с. 37—38.
23. Hungarico — Ruthenica. // ЗНТШ.
— т. XXVIII. — 1899. — кн. II, с. 29—38.
24. Олях Брох // ЛНВ. — 1899. — кн.
V. — с. 121—136.
25. Peç. Studien von der slovakisch-
kleinrussischen sprachgrenze im öst-
liechen Ungarn von Olaf Broch (Mit
einer Karte). Videns Rabsselskabets Shrif-

ter. II. Historick filosofiske Klasse.
— 1897. — № 5. — Христіанія // ЗНТШ.
т. XXVIII. — 1897, 1899. — кн. V, с. 38—
42.

26. Словацький опришок Яношик в народній поезії // ЗНТШ. — т. XXXI—XXXII.
1899. — кн. V—VI. — с. 1—50 (Передруковано в зб. В. М. Гнатюк. Вибрані статті з народної творчості. — К., 1966. — с. 96—137).

27. Рец. Вражіння з Угорської Руси — Івана Петрушевича. // ЛНВ. — 1899. — кн. I. — с. 52—61.

28. Етнографічні матеріали з Угорської Руси. — т. III, ч. I (західні угорсько-руські комітати). ч. 2 (Бач-Бодрогський комітат) // Етнографічний збірник, т. IX. — 1900. — с. IV + 284.

29. Русини Пряшівської єпархії і їх говорів // ЗНТШ. — т. XXXV—XXXVI.— 1990. — кн. III—IV. — с. 1—70.

30. Віче угорських Русинів // ЛНВ. — 1900. — кн. X. — с. 68.

31. Рец. Місяцеслов на 1900 год // ЛНВ. — 1900. — кн. III. — с. 215.

32. Рец. Проф. Брікнер про видання Наукового Товариства ім. Шевченка // ЛНВ. — 1900. — кн. VII. — с. 61—62.

В. ГНАТЮК.

ЧЕРНОГІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ
імені Я. О. Гайдара
БІБЛІОТЕКА

733511

33. Рец. I. Олаф Брох. Угрорусское наречие села Убли (Земплинского комитета). — Издание Отделения русского языка и словесности имп. Академии Наук. С. Петербург. — 1899. — с. 117/. 2. Olaf Broch. Weiter Studioen von der slowakisch kleinrussischen sprachgrenze im östlichen Ungarn (Videshaliskabents Schriffter. II. Gist. filosofieke Klasse. Християнія. — с. 104. 1899) // ЗНТШ. — т. X. — 1901. — кн. II. — с. 24—29.
34. Рец. Prof. Dr. Raimund Friedrich Kainde. Etnographische sfreifzüge in den Ostkarpathen. Beiträge zur Hausbanforschung text-illustrationen (Mitt-74 in Österreich. Mit hell, d. Anthropol Gesellschaft in Wien). 1898, т. XXVIII, с. 223—249) // ЗНТШ. — т. X. — 1901. — кн. III. — с. 38—40.
35. Словацька преса // ЛНВ. — 1901. — кн. I. — с. 60.
36. Рец. Угроруські календарі // ЛНВ. — 1901. — кн. III. — с. 216.
37. Рец. Календарь для американских русинов на 1901 р. (Вид-во часопису «Свобода») // ЛНВ. — 1901. — кн. III. — с. 217—218.

38. Всеславянин із Куликова // ЛНВ. — 1901. — кн. IV. — с. 1—2.
39. Нові народні пісні // ЛНВ. — 1901. — кн. IV — с. 3—5.
40. Рец. Угро-руськни народны співанки, т. I. Співанки Мараморошки. Издал Михаил Врабель (Будапешт, 1901, 320 с.) // ЛНВ. — 1901. — кн. VII. — с. 9—10; ЗНТШ. — т. XLV. — 1902. — кн. I. — с. 35—39.
41. Рец. Прикарпатська Русь в XIX віці в біографіях і портретах еи діятелей, с увзглядненем замічательных людей, которых 1772 р. застал при жизни, написав... Іван Ем. Левицкий, том. I, вып. 4 (Львів, 1901) //ЛНВ. — 1901. — кн. X. — с. 6.
42. Рец. Новыи побожныи пісни отпустныи до Пресвятой Дівы Маріи Матери Божой... на памятку уложеныи через Владислава Волькенберга в Сотмар. Перефразлі //ЛНВ. — 1901. — кн. X. — с. 7.
43. Едмунд Еган (некролог) // ЛНВ. — 1901. — кн. XI. — с. 19—20.
44. Рец. Францев В. Обзор важнейших изученій Угорськой Руси. Из отчета о заграничной командировке (Варшава, 1901, с. 53) // ЗНТШ. — т. XLV. — 1902—кн. I. — с. 41—46,

45. Рец. В. А. Францев. Из эпохи возрождения Угорской Руси (Научно-литературный сборник, 1902, кн. I, с. 1—14 // ЗНТШ. — т. XLIX. — 1902 — кн. V. — с. 35—39.
46. Словаки чи русини? (Причинок до вияснення спору про національність західних русинів) // ЗНТШ. — т. XLII. — 1901. — кн. IV. — с. 1—81.
47. Угорські духовні вірші // ЗНТШ. — т. XLVI—1902. — кн. II. — с. 1—68; т. XLVII. кн.. III.—с. 69—164; т. XLIX, — кн. V. — с. 165—272.
48. Забави при мерці (в праці «Угорські духовні вірші») // ЗНТШ. — т. XLVII, — 1902, кн. III. — с. 112—113.
49. Руська мова в Угорщині // ЛНВ. — 1902. — кн. II. — с. 24.
50. До бойківського говору // ЗНТШ. — т. XLVIII. — 1902. — кн. IV. — с. 1—3.
51. Переклади українських творів // ЛНВ. — 1902. — кн. IV. — с. 43—44.
52. Кілька причинків до біографії Юрія Гуци (Венеліна) з нагоди століття його уродин // ЗНТШ. — т. XLVII. — 1902. — кн. III. — с. 4—6.

ИМПЕРАТОРСКАЯ АКАДЕМИЯ НАУКЪ.

на основії Устава, Высочайше дарованного ей въ день
Инвіса 1838 года, избрали

ВЛАДИМИРА ГНАТЮКА

изъ своихъ членовъ-корреспонденты по Отдѣлению русскаго языка и
литерности и постановили выдать ему настоящій дипломъ. С.-Пе-
тербургъ. 29 Декабря 1902 года.

Президентъ

Вице-Президентъ

Непредсѣдатель Секретаря

Дипломъ про обрання членомъ-кореспонден-
томъ Російської академії наукъ.

53. Роковини уродин Юрія Гуци (Венелина) // — ЛНВ. — 1902. — кн. V. — с. 21—22.
54. Переписка редакції // ЛНВ. — 1902. — кн. V. — с. 32—33.
55. Общество св. Василія в Унгварі // ЛНВ. — 1902. — кн. V. — ст. 29—30.
56. Рец. Slovensko. Sborník statí venovaných krají a lidu slovenskemu. Umelecká Beseda Svijm. Clenum na r. 1901 (Прата, 1901, с. 212) // ЗНТШ. — т. XLIX. — 1902. — кн. V. — с. 39—42.
57. Еміграція словаків // ЛНВ. — 1902 — кн. XII. — с. 46.
58. Число русинів в Америці // ЛНВ. — кн. IX. — с. 30.
59. Пісенні новотвори в українсько-руській народній словесності // ЗНТШ.—т. L. — 1902. — кн. I — с. 1—37; т. LII. — кн. II. — с. 38—67.
60. Керестурська хроніка // ЗНТШ. — т. LIII. — 1903. — кн. III. — с. 5—9.
61. Рец. Powiesce spiskie Malinowskiego (Materiały antropologiczne-archeologiczne... t. VI., Krakow). 1903, с. 9—421) // ЗНТШ. — т. LIII. — 1903. — кн. III. — с. 45—47.

М. КОЦЮБИНСЬКИЙ, І. ФРАНКО, В. ГНА-
ТЮК. 1905 р.

62. Рец. Робинзон. Для угро-русского народа переробил А. Иб. Волошин (Поучительное чтение, ч. 2, Унгвар, 1904). // ЛНВ. — 1904. — кн. III. — с. 184.
63. Рец. А. С. Будилович. К вопросу о племенных отношениях в Угорской Руси (СПб., 1904, с. 5) // ЗНТШ. — т. LXI. — 1904. — кн. V. — с. 25—29.
64. Москвофільська наука // ЛНВ. — 1904. — кн. IX. — с. 177—179.
65. Поетичний талант між бачванськими русинами // ЛНВ. — 1904. — кн. VI. — с. 175—188.
66. Юрій Жаткович // ЛНВ. — 1904. — кн. X—XII. — с. 206—207.
67. Чи бачванський говор словацький? // ЗНТШ. — т. LXIII. — 1905. — кн. I. — с. 8—12.
68. Остатки аориста в нашей мові // ЗНТШ. — т. LXIV. — 1905. — кн. 2. — с. 1—8.
69. Мадярська свобода // ЛНВ. — 1905. — кн. XI. — с. 143—154.
70. Старинність коломийки // ЛВН. — 1905. — кн. XII. — с. 235—236.
71. Из украинских провинций Венгрии / Украинский вестник. — 1906. — № 5. — с. 295—300.

- на-
ель-
— 72. Зносини українців із сербами // Нау-
ковий збірник, присвячений М. Грушев-
ському. — Львів. — 1906. — с. 373—408.
у с
уси-
— 73. Як писати займенник ся при дієсло-
вах? // ЗНТШ. — т. LXXX. — 1907, —
кн. VI. — с. 135—152.
— 74. Rez. Slovenská rec a jej miesto v
rodine slovenskych jazykov. — Práca d-ra
Sama Zrámbla, I. oddelenie: Osnovy
a iny materiál recovy (1. čiastka:
Východoslovenské náreiele) // Тур-
чанський св. Мартин. — 1906.—с. VI+624
// ЗНТШ.— т. LXXVIII. — 1907. — кн. IV.
— с. 220—233.
— 75. Відроджене угорських русинів // Бу-
ковина. — 1907. — № 150/17/XII (Літера-
турний додаток. — с. 4—5).
— 76. Весіле в Керестурі (Бач-Бодрогської
столиці в полудневій Угорщині) // Матеріа-
ли до української етнології та етнографії.
— Львів. — т. X. — 1908. — с. 30—81.
— 77. Rez. Schematismua venerabilis cle-
ri graeci ritus catholicorum dioecesiz
eperjesiensiz pro annodomini. 1908
(Пряшів, 1908, с. 318) // ЗНТШ. — т.
LXXXVII. — 1909. — кн. I.—с. 203—206.

В. ГНАТЮК [у центрі в другому ряду] серед діячів української культури під час відзначення ювілею І. Франка.

78. Угро-русський співаник Івана Грядилевича // ЗНТШ.—т. LXXXIX. — 1909. — кн. II. — с. 46—90.
79. Етнографічні матеріали з Угорської Руси, т. IV. — Казки, легенди, новели, історичні спомини з Банату // Етнографічний збірник. — т. XXV.—1909.—с. XXI+248.
80. Легенда про три жіночі влачі (Причини до історії вандрівки фольклорних мотивів) // ЗНТШ. — т. XCVII. — 1910. — кн. III. — с. 74—85.
81. Рец. А. Соболевский. К исторії малорусского наречія (Варшава, 1910, с. 8. — відбиток з «Русского филологического Вестника») // ЗНТШ. — т. XCVIII. — 1910. — кн. VI. — с. 199—201.
82. З Угроруської Руси // Буковина. — 1910. — № 287. — с. 1—3; № 282. — с. 1—3.
83. Етнографічні матеріали з Угорської Руси, т. V, Казки з Бачки // Етнографічний збірник.— т. XXIX — 1910. — с. VII+318.
84. Народні оповідання про опришків // Етнографічний збірник, т. XXVI. — 1910. — с. XVIII+342.
85. Етнографічні матеріали з Угорської Руси, т. VI, Байки, легенди, історичні пере-

кази, новели, анекdotи з Бачки // Етнографічний збірник, — т. XXX.—1911.—с. IV + 355.

86. Народні казки (з образками Володимира Кобринського) // Українсько-руська видавнича спілка. — Львів. — 1913. — т. IX. — с. 168.

87. Запропашчена збірка угро-руських казок // ЗНТШ. — т. CXVII—CXVIII. — 1913. — с. 235—243.

88. Безцільні засоби (Кирилиця і русофільство) // Діло. — 1915. № 93—95.

89. Невірні інформації // Діло. — 1915. — № 54—55.

90. Національне відродження австро-угорських українців (1872—1880). — Відень. — 1916.

91. Війна і народна поезія (з додатком нових записів воєнних пісень) // Календарик для українських січових стрільців і жовнірів-українців на 1917 рік. — Відень. — 1916. — с. 68—85.

92. Українська народна словесність. — Відень. — 1917.

93. Народні новели // Українсько-руська видавнича спілка. — Львів. — 1917. — с. 184.
94. Пісня про покрітку, що втопила дитину // Матеріали до української етнології. — т. XIX—XX. — 1919. — с. 249—389.
95. Д-р Глядор Стрипський // Вперед. — 1919. — № 73—74.
96. Літературне товариство ім. Олександра Духновича в Унгварі // Вперед. — 1919. — № 73—47.
97. Іван Верхратський (некролог) // Вперед. — 1919. — № 161—162.
98. Підкарпатська чи Угорська Україна? (В справі назви) // Вперед. — 1920. — № 224; Народня воля. — 1920. — № 142.
99. Рец. В. Бірчак. Літературні стремління Подкарпатської Руси (Ужгород, 1921) // ЛНВ. — 1922. — кн. I. — с. 86—88.
100. Чи закарпатські українці автохтони? // ЛНВ. — 1922. — кн. III. — с. 269—276.
101. Збірник Петра Колочавського // Нauковий збірник товариства «Просвіта» в Ужгороді, річник 1.—1922. — с. 229—233.
102. Праці проф. Е. Перфецькою про історії Угорської Руси — України // Кни-

жка. — Станіслав. — 1922. — № 4—7.
— с. 84—86.

103. Пісня про неплідну матір і ненароджені діти // ЗНТШ. — т. СХХХІІІ. — 1922. — с. 173—224.

104. Рец. Граматика руського языка для молодших клас шкіл середніх і горожанських. Написав др. Іван Панькевич (накладом державного видавництва — Мукачево, 1922; с. 112) // ЛНВ. — 1923. — кн. VIII. — с. 281—282.

105. Гуцули // Подкарпатська Русь. — 1923. — № 1; 1924 — № 2, № 3, № 4.

106. Як постав світ? // Народні легенди з історії природи й людського побуту. — Львів. — 1926. — с. 120.

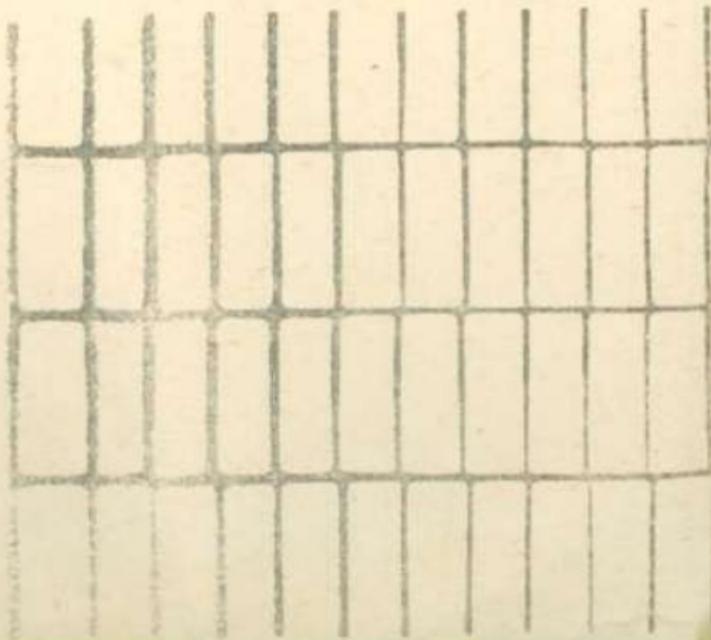
107. Баронський син в Америці // Вибір народних казок з образками Юліана Панькевича. — Львів. — 1917. — с. XI + 136.

108. Автобіографія В. Гнатюка (Записки історично-філологічного відділу УАН. — 1927. — кн. X. — с. 216—218.

109. Українські народні казки Східної Словаччини, т. 1 (упорядкування, післямова та коментарі М. Гиряк). — Пряшів. — 1965. — с. 222.

110. В справі літературної мови підкарпатських русинів. // Школа і життя (педагогічний додаток журналу «Дружно вперед»). — Пряшів. — 1964—65. — № 11—12. — с. 10—11; Науковий збірник Музею української культури в Свиднику. — т. 3. — 1967. — с. 19—25.

7335 //

ПОЛИЧКА "Карпатського Краю"

Володимир ГНАТЮК

**ПРО КАРПАТСЬКУ РУСЬ — УКРАЇНУ
(БІБЛІОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК)**

Уклав М. Мушинка.

Вступне слово П. Федаки.

Техн. редакція В. Аккермана,

Художнє оформлення П. Петкі.

Редакція В. Черепані.

Видання підготовлене з ініціативи товариства «Просвіта».

**Відповідальний за випуск
I. КОЦУР.**